

Opinia PROP w sprawie „Strategii ochrony i gospodarowania populacją wilka w województwie podkarpackim”

Poniższa opinia jest to skrócona wersja redakcyjna, merytorycznej opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody w tej sprawie.

/.../ Dokonana w ramach niniejszej opinii szczegółowa analiza merytoryczna tekstu tego opracowania pozwala stwierdzić, co następuje.

Zaproponowany system regularnego monitoringu lokalnej populacji wilka, model funkcjonowania systemu odszkodowań oraz działania zapobiegające stratom w inwentarzu należy ocenić pozytywnie, bowiem przy odpowiednim wdrożeniu mogą one mieć istotne znaczenie dla ograniczania konfliktów związanych z ochroną wilka w woj. podkarpackim. Niestety pozostałe elementy zasadnicze tego projektu wykazują szereg poważnych wad i niedociągnięć. Dotyczą one zarówno analizy problemu, jak i działań, które w swoim założeniu powinny sprzyjać ochronie wilka. Wady te dotyczą braku danych i analiz dotyczących wielkości, zagęszczenia i dynamiki liczebności wilka na omawianym obszarze, wielkości terytoriów, zasadniczych przyczyn śmiertelności i głównych zagrożeń dla trwałości populacji tego gatunku w Polsce, w tym również w województwie podkarpackim...

Prof. Bereszyński z wilkiem. Fot. Piotr Skórnicki

Opracowana „Strategia...” pomija lub marginalizuje wiele kluczowych dla ochrony populacji wilka zagadnień, takich jak: przeciwdziałanie fragmentacji siedlisk, zwalczanie kłusownictwa, naturalne zagrożenia dla populacji (pasożyty, choroby); edukacja społeczeństwa (w tym najistotniejszych dla przetrwania tego gatunku grup zawodowych: leśników i myśliwych) – są to kluczowe kwestie dla ochrony gatunku i wskazuje się je jako jedne z najważniejszych tematów, które muszą być brane pod uwagę w trakcie prac nad strategią ochrony dużych drapieżników.

Zdziwienie budzi zawarte w opracowaniu zagadnienie nr IV, zatytułowane „Propozycja zasad proaktywnej gospodarki populacją wilka”. Autorzy „Strategii...” traktują w tej części swego opracowania redukcję liczebności gatunku (!) jako jedną z podstawowych metod prowadzenia „proaktywnej (sic!) gospodarki populacją wilka”. Przedstawiają nawet mechanizm przygotowywania wniosków do Ministra Środowiska o redukcję wilków! Pomysł dostosowania wielkości populacji wilka, *Canis lupus* do rzeczywistej pojemności – jak piszą Autorzy – „wyżywieniowej danego terenu”, jest szokujący i kuriozalny, a założenie takie przeczy idei ochrony przyrody i wypacza reguły ekologii! Na świecie żyje tylko 100 tys. wilków. Na świecie żyje 100 tys. goryli. Nikomu nie przyszło jeszcze (na szczęście) do głowy, żeby liczbę goryli dostosować do ilości bananów, a mówiąc poważniej – do kurczącego się obszaru lasów równinowych. W ramach proaktywnej ochrony... goryli.

Autorzy „Strategii...” zamierzają dokonać analizy „Ubytków w zwierzynie” w obwodach łowieckich. Tzw. ubytki w zwierzynie nie mogą być traktowane jako znaczące szkody w obwodach łowieckich. Niesłuszne jest zatem oczekiwanie Autorów o domaganie się odszkodowań dla obwodów łowieckich za szkody wyrządzone przez wilki w populacji zwierząt łownych. Zwierzyna w stanie wolnym na mocy art. 2 Ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo Łowieckie, jest własnością Skarbu Państwa i Skarb Państwa nie może płacić za dobra, które są jego własnością! Pomysł odszkodowań za

„szkody” powodowane przez wilki wśród zwierząt łownych wydaje się dość egzotyczny. Traktowanie zwierzyny jak „zwierząt gospodarskich”, a naturalnej selekcji i redukcji wykonywanej przez drapieżniki jako „szkody”, którą budżet powinien rekompensować, jest pomysłem idącym w złą stronę...

Komisja Ochrony Zwierząt i Ogródów Zoologicznych Państwowej Rady Ochrony Przyrody stwierdza, że „Strategia ochrony i gospodarowania populacją wilka w województwie podkarpackim” mimo pewnych elementów pozytywnych, nie wszędzie uwzględnia obowiązujące rozwiązania prawne, niecałkowicie jest zgodna z europejską strategią ochrony i gospodarowania wilkiem oraz wykazuje w kwestiach zasadniczych szereg poważnych wad, które ją dyskwalifikują. Komisja Ochrony Zwierząt i Ogródów Zoologicznych PROP stwierdza, że opracowanie to nie może być podstawą do próby prowadzenia działań mających zachować trzon populacji wilka *Canis lupus* w Polsce, jakim jest populacja tego gatunku w województwie podkarpackim. Komisja Ochrony Zwierząt i Ogródów Zoologicznych PROP „Strategię ochrony i gospodarowania populacją wilka w województwie podkarpackim” opiniuje negatywnie.

Prof. dr hab. Andrzej Bereszyński

Przewodniczący Komisji Ochrony Zwierząt i Ogródów Zoologicznych Państwowej Rady Ochrony Przyrody

Poznań, dnia 11 marca 2006 r.